

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

124. A quo assignari debeat Vicario congrua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

num. 40. *quenam in assignatione illius veniant consideranda?*

Respondeo: multa; nimirum qualitates & circumstantias loci, beneficii, personarum, morum, regionis, aliæque recitata à Rebuff. in tr. de congrua portione. q. 8. n. 61. & Surdo tr. de aliment. tit. 4. q. 25. nu. 44. Præcipue verò ad quatuor habendum respectum; nimirum conditionem personæ, Ecclesiæ situm, regionis consuetudinem, & Ecclesiæ facultates. Vanlonz. conf. 54. nu. 44. apud Barb. n. 42.

Questio 124. A quo assignari debeat Vicario congrua?

1. **R**espondeo primò: Episcopi seu Ordinarii esse assignare congruentem fructuum perceptionem juxta Trid. sess. 7. c. 7. Laym. ad c. 3. de off. Vicar. n. 1. vel potius arbitrari de sufficientia illius, dum ea assignatur Rectori seu Vicario à monasterio; neque enim, dum monasterium (cui v. g. ob inopiam à Papa concessa est Ecclesia, ut inde percipere possit fructus omnes) præsentat Vicarium Episcopo ab eodem instituendum, ita ex abrupto fit illa institutio, sed non aliter ad eam proceditur, quam præviâ assignatione congruæ, ad quam præstandam Episcopus monasterium illud compellet. Lott. loc. cit. n. 19.

Questio 125. Cui incumbat onus suppeditandi Vicario congrua?

Respondeo ei, qui percipit decimas, aliæque parochialia emolumenta, etiamsi non haberet curam habitualem, sive etiamsi nullam haberet curæ participationem; quinimò et si esset laicus, de Luca de paroch. d. 18. n. 3. dicens hanc esse certam regulam, & citans pro hoc Rotam decis. 420. p. 1. Recens. Porro cum Capitulum v. g. cui annexa est cura, non teneatur constituendo Vicario dare ultra id, quod percipit à parochia & parochialibus emolumentis, ut de jure certum esse, ait de Luca. loc. cit. n. 10. & d. 20. n. 6. dum id nimis parum est pro congrua, ad supplementum tenebitur & compellendus est populus mediis Ecclesiasticis; de jure enim receptum est, quòd quando emolumenta, quæ ratione curæ percipiuntur, non sufficiunt ad parochi congruam sustentationem, cogi debeat populus ad ea supplenda juxta dispositionem Trid. sess. 21. c. 4. ac ita etiam de jure communi cautum, præsertim ubi populus nullas solvit decimas, vel ita exiguas, ut non sufficiant ad congruam curati sustentationem, testatur loc. cit. citans Abb. & Surd. Barb. ad cit. locum Trid. nu. 15. quia tamen sæpe difficile est absque exercitio gladii spiritualis id à populo extorquere, ait idem Luca se consuluisse, ut ab Episcopo augeantur non nihil emolumenta illa parochialia ratione administrationis Sacramentorum solvi solita à populo.

Questio 126. Quanta assignari debeat congrua?

1. **R**espondeo: Trid. quoad hoc nihil certi statuisse, sed Ordinarii arbitrio remissis pro facti qualitate, & oneris proportionem, Card. de Luca ad Trid. d. 9. n. 7. quoad Vicarios seu œconomos deputatos Ecclesiæ vacanti, donec de Rectore provideatur, censuit S. Congregatio ad cit. c. 18. sess. 24. congruam portionem esse duos aureos singulis mensibus; hanc tamen declarationem non obsta-

R. Leuren, Fori Benef. Tom. 1.

re, quòd minùs pro his major congrua assignari possit; ubi necessarium pro temporum & locorum circumstantiâ, censet Garc. loc. cit. n. 17. & ex eo Corrad. l. 3. c. 3. n. 15. Nihilominus non posse vi istius aliarumque declarationum S. Congregationis, quas citant iidem; quin & vi ipsius Trid. illius decreti assignari Vicario tali vacantis Ecclesiæ omnes fructus pro congrua; cum ea à Concilio restringatur ad certam portionem istorum fructuum, tenent iidem AA. citantes pro hoc Nav. conf. 5. de offic. Ordinar. nisi fortè, ubi omnes fructus conjunctim non excederent congruam.

2. Quoad ceteros autem Vicarios superveniens Concilio constitutio Pii V. ad exequendam. hujus portionis modum & quantitatem definit his verbis: *ut non major centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum* (seu ducatorum moneta regionis ut ait de Luca) *summa, computatis omnibus etiam incertis emolumentis & aliis obventionibus communiter percipi solitis eis omnino assignetur &c.* remanente arbitrio circa medium inter utrumque extremum. de Luca *ibidem*. n. 8. ita tamen ut eareus congrua hæc minor esse non possit so. scutus, quatenus ipsius Ecclesiæ curata unita emolumenta sunt majora; secus si illa ad hanc summam non ascendat, in quo casu sufficit Capitulo vel alteri curam habitualem habenti omnia emolumenta assignare, vel ut fieri solet in quibusdam exiguis Cathedralibus, vel Collegiatis, assignari Vicario, qui etiam sit Canonicus, portionem massa grossa distributionum, supplendo quod deest, admittendo servitium cura loco servitii chori. de Luca. n. 9. citans seipsum de paroch. d. 20. Econtrario autem summa 100. scutorum (cujus excessus prohibetur) intelligitur de congrua pro ipsius Vicarii mercede ac sustentatione, non autem, ubi populi numerus vel Ecclesiæ qualitas, aliæque facti circumstantiæ majores operarios, aliæque sumptus exigunt, ad eò ut quandoque praxis doceat, quòd etiam 300. vel 400. &c. assignentur Vicario, qui alia onera supportare debeat. de Luca n. 10. unde etiam quandoque in erectione Vicariæ facta à Papa plus pro congrua assignatur, quam determinatum.

Questio 127. Quenam in dicta constitutione Piana veniant nomine incertorum computandorum?

1. **R**espondeo primò: venire decimas frumenti & vini, quia hæc penes Vicarium sunt incertæ; quatenus nimirum non scit, quantum ex iis possit percipere. Corrad. l. 3. c. 9. n. 23. Item venire quotidianas distributiones, aliæque obventiones & emolumenta, quæ incerta sunt respectu summa; quæ in specie ignoratur; certificatur tamen ex eo, quòd in præteritum communiter, atque ut plurimum consuevit percipi. Barb. de jure Eccl. l. 3. q. 6. num. 44. Ratione tamen distributionum non tantum minutarum, sed etiam massa, ut vocant, grossa, quando computando non veniant in congrua, quæ datur Vicario, dum is est simul Canonicus, vide de Luca. de paroch. d. 20. n. 7. & 8. computari etiam primitias, ait Lott. l. 2. q. 12. n. 23. ex Mantica decis. 269. n. 2. & 6.

2. Respondeo secundò: non intelligi in dicta constitutione Piana omnino incerta (quia venter non debet pendere ab incerto; cum non patiatur dilationem. Corrad. loc. cit.) qualia sunt quæ merè ratione personalis latoris & officii habentur, ut funeraia, aliæque similia jura parochialia. Barb. ex

D 3

Leo: